

Zakaj vodi opozicija obstrukcijo

Opozicija zahteva spoštovanje parlamenta. — Njena obstrukcija je naperjena proti ratifikaciji nettunskih konvencij in proti londonskemu posojilu.

Beograd, 14. junija.

Obstrukcija, ki jo vodi opozicija v Narodni skupščini, povzroča vladnim krogom velike skrbi. Na vse mogoče načine so že poskušali, da bi strelj odpor opozicije, toda opozicija v svesti si pravijoča svojega boja ter zavedajoč se, da ima za seboj večino naroda, ne odmira. Vladinovci so poskušali že vse, da bi našli izhod iz tega za nje skrajno mučnega položaja, a vse, kar ukrenejno, jih le še bolj pokoplje v lastnem blatu. Včeraj je osebno glasilo ministrskega predsednika Vukićevića, v Beogradu izhajajoče »Jedinstvo« javno pozvalo celo na umor običnih voditeljev KDK Svetozarja Pribićevića in Stepana Radića, da bi se na ta način rešili neprestan in vedno hujši obtožbi, ki zadajajo režimovcem vedno hujše udarce. Na vso moč si prizadevajo, da bi prevalili vso odgovornost za posledice, ki jih roditi brezmiseln, nasilno in nezakonito početje sedanjih vlastodržcev opoziciji in ji zato podtiskajo vse mogoče: da rovari proti državi, da ruši parlamentarizem, da nastopa proti dinastiji in še celo vrsto takih namišljenih grehov po starem načelu: porečem ti, da mi ti ne porečes! Da je vse to le grdo natolocenje, s katerim bi hotela Vukićević in Korošec oblatiti opozicijo in njene voditelje pred narodom in na najvišjem mestu, dokazuje tudi sledenča izjava uglednega pravka opozicije.

Opozicija vodi obstrukcijo v prvi vrsti zato, da prisili ministrskega predsednika Vukićevića in njegove ministre, da spoštujejo Narodno skupščino kot predstavnico suverenega naroda ter da prihajajo redno na skupščinske seje. Tehnična obstrukcija, ki jo izvaja opozicija, je naperjena tudi proti nameščanvi spremembam skupščinskega poslovnikova, s katero hoče vlada in njena večina oproati opozicijo vseh njenih pravic in ji preprečiti, da z nujnimi predlogi spravi pred Narodno skupščino pereče zadeve, za katere se vlada sploh ne briga. Saj je znano, da je moralna bā opozicija cele mesece z nujnimi predlogi skrbeti, da je imela Narodna skupščina sploh o čem razpravljati, sicer bi mo-

rala radi brezdelja že davno na počitnice, akoravno čaka celo vrsta nujnih zadev na rešitev. Končno je obstrukcija opozicije naperjena proti ratifikaciji nettunskih konvencij in proti londonskemu posojilu. Ne moremo dovoliti, da izvede do sedanja vlada, ker vemo že v naprej, da bi storila to na škodo države. Nevarnost nettunskih konvencij bi se dala morda še na kak način ublažiti, če bi jih ratificirala in izvedla vlada, ki ima avtoritet doma in v inozemstvu. V nobenem slučaju pa ne moremo dopustiti, da najame sedanja vlada veliko inozemsko posojilo, in da naloži narodu ogromno breme, ki se ga ne bo mogel odresti dolga desetletja. Vlada, ki sklepa tako veliko posojilo, mora imeti predvsem zaupanje celega naroda, mora dati sigurne garancije, da se bo posojilo uporabilo v produktivne svrhe, z zgradbo objektov, ki bodo s svojimi dohodki sami mogli odpeljati posojilo, zlasti pa mora dati garancije, da se bo posojilo uporabilo tudi za prečanske kraje, ki bodo morali nositi tudi glavnini del bremen za to posojilo.

Vlada poskuša s protiukrepi preprečiti nadaljnjo borbo opozicije, toda tu ne bo imela uspeha. S svojo dvjetretinsko večino, s strogim izvajanjem poslovnika, s permanentnimi sejami Narodne skupščine vlada ni mogla zdržati borbe z opozicijo. To je predvsem dokaz njene notranje slabosti, tako radi nesloge in odpora proti postopjanju vlade same, kakor tudi zaradi slabe kvalitete večinskih poslavcev, ki bi morali braniti vlado. Vlada je zato hotela poseči po skrajnih sredstvih in zaključiti redno zasedanje in zlomiti akcijo opozicije z otvoritvijo izrednega zasedanja. Uvidevajoč, da se more razčinati na moč svoje lastne večine, se je hotela vlada skriti za hrbet drugega ustavnega faktorja in angažirati celo krono za borbo proti opoziciji. To pa se ji ni posrečilo. Mi bomo vztrajali v borbi, ker vemo, da gre za pravljivo stvar. Režim, ki si je okrvavil roke s krvjo naše omladine, režim, ki ne ščiti naših najprimitivnejših nacionalnih interesov, ne sme in ne more ostati.

Pisane zgodbe iz naših krajev

Tragedija zdravnice dr. Žagarjeve. — Dva velika požara. — Tatvina dragocenosti. — Smrtna odsoba. — Bigamist pred sodiščem.

Ze včeraj smo poročali o rodbinski tragediji, ki se je odigrala v Dugem Selu pri Zagrebu. Dr. Edita Žagar se je seznanjal z železniškim uradnikom Josipom Žagarjem v neki dalmatinski bolnici med vojno, kjer je ležal Žagar ranjen kot kapetan in solunski dobrovoljec. Žagar se je ločil od svoje žene in dveh otrok in prestolil v pravoslavno vero ter vzel zdravničico Bircklbauer za ženo. Nastanila sta se v Dugem Selu. Žagar je bil postajenčnik in je bil bale umirovljen, ker je prevestno izvrševal svojo službo. V vojni si je tudi pokvaril živce in je bil silno ljubosumen. Tak so bili v hiši prepričani na dnevnem redu, dokler se zakonka nista ločila. Žagar je odšel v Ljubljano. Žagarjeva je prosila za zdravniško mesto v Naru. Pa ga ni dobila. To jo je zelo potrlo. Od tega dne je pisala tudi dnevnik in ta dan je napisala: Ostanejo mi samo tri možnosti, da se predam na milost in nemilosť svojemu možu, česar ne morem storiti, ker je z menoj pregrado ravnal, drugo je, da samostojno živim, kar je tudi nemogoče, ker nisem dobila zaprosenega mesta in tretje, da se preseljam na soten, kjer vlada večni mir. Žagarjeva se je že pred mesečem pripravila na smrt. V Zagreb se je nabavila veliko količino morfija. Njena mati je povedala, da imata nameniti prostovojivo v smrt, samo da morata še premisiliti zaradi otrok. Na predvečer samomora se je zdravnicica z materjo posovila od sosedov in svoje gospodinje. Nihče ni njenega slovesa jeman resno. Hršni lastnik Fran Vernik se je čudil, da zdravnicica ni dopoldne prisla iz stanovanja in ker je sluhil nesrečo, je to javil srezkemu poglavarskemu. Vlomili so v stanovanje in nudil se jim pretresljiv prizor. Zdravnicica je ležala v postelli in držala v objemu 3 letno Čivico. Njena mati je bila tudi v črnom in je držala S letnega Mirkra. Otroka sta bila že mrtva, zdravnicica in njena mati pa v globoki nezavesti. Rešilni voz je odpeljal zdravnicu in mater v zagrebško bolnico. Na mizi so bila poslovilna pisma na srezko poglavarskemu, občino, na družino Milana Dobrovoljca, na mizo Josipa in na sestro. Zdravnicica je vse uredila za smrt. Pospravila je sobo in položila denar za male dolgovne. V pisnu na občino piše, da ni izvršila obupregata čina v čuščni zmedenosti. Beda jo je gnala v prezgodnjino smrt. Njena mati je umrla v bolnici v sredo, zdravnicica pa v četrtek. Ker je zadnje čase uživala morfij, je bila najodpornejša. Žagarjeva se v bolnici ni zavedala. V sredo je nje mož iz Ljubljane vprašal, kako ji je. Zvečer je prispel v Zagreb in ostal pri umirajoči ženi vso noč. V četrtek zjutraj je zdravnicu bruhičila kri in izdihnila.

★

Včeraj dopoldne so opazili delavci v žagi bratov Kaščović v Hanžičah požar, ki je nastal v strojnicu. Ker je zadnje dni sonce pripekalo in so bile osušene vse lesene naprave, se je požar hitro širil in objel v trenutku vecji del parne žage. Vsi delavci so bili takoj alarmirani in so začeli gasiti, toda brez uspeha. V pol ure je bila cela žaga v plamenih. Vročina je bila tako velika, da se nihče ni upal v bližino. Veter je odnašal iskra tudi k sosedinom in tako se je vnele tudi veliko skladische drv v bližini. Na kraj požara so bili potekljami tudi sarajevski gasilci, ki so dospeli v Hanžice s posebnim vlakom in takoj stopili v akcijo. Med tem se je požar razširil še na veliko skladische. Gasilci so napeli vse sile, da bi lokalizirali požar in obvarovali vsaj sedeno parno žago bratov Namčev in železniško postajo s skladische. Tako so izpraznili tudi postajo. Šele popoldne je uspelo požar lokalizirati tako, da ni bilo več nevarnosti. Škoda je velika in se ceni na 1 milijon Din.

★

Iz Dubrovnika poročajo, da so neznani zlikovci odnesli v Gružu v vili Ivana Svilokosa dragocenosti v vrednosti 65.000 Din. Vlomilci so vložili v stanovanje poročnika Ivana Kernerja in vdrli v omaričo, kjer so bile dragocenosti shranjene. Policija je takoj uvelia preiskavo, da izsledi tatovo. Služnica je izjavila, da se je javil neki neznanec s pismom in vprašal po stanovanju poročnika Kerneje. Sum je padel na služnico samo in njenega zaročenca. Oba sta bila arretirana, a odločno taita vsako krivdo. Med tem se je pa zvezdelo, da se je tudi v drugih vilah pojavil neki vojak in vpraševal po stanovanju oficirjev. Preiskava je ugotovila, da je to dijak Rafačović. Orožniki so ga arretirali in z njim še njegove štiri tovarisce, ki so obdolženi sodelovanja pri veliki tatvini dragocenosti.

Iz Subatice poročajo, da je včeraj izbruhnil velik požar v tvornici kavčuga, ki je last industrijskega Beinharta. Vzrok požara še ni ugotovljen. Požar je nastal v delavnici in se je bliskovito šril po vseh tvorniških prostorih. Tvorница se nahaja v velikem poslopju, kjer

Iz Splita poročajo, da je včeraj šibenška porota odsodila na smrt Boža Mulića. Mulić je imel ljubavno razmerje z vdovo Kato Tolč. Tolčeva je rođena nezakonskega otroka. Po porodu je prišel k nji Mulić in ji vzel otroka ter ga odnesel v okolico, kjer ga je zadavil in vrgel v graben. Policija je prišla detomu na sled in arretirala Mulića in vdovo Kato. Porotniki so spoznali Mulića krivim umora in sodniki so ga odsodili na smrt. Kato so pa odsodili na 1 leto ječe, ker je pri umoru sodelovala.

★

Včeraj se je pred sodniki v Zagrebu zagovarjal skladničnik Rudolf Čuklič, nameščen pri tvrdki Nestle. Čuklič je bil obdolžen bigamije, ker je imel dve zakonski ženi. Prva njegova žena je Kata Vučković, s katero se je oženil na Trsatu. Druga je pa Marija Golob, s katero se je oženil v Zagrebu. Prva Čukličeva žena ni živila v Zagrebu in ni vedela, da se je njen mož oženil z drugo. Pred nevi je pa prišla v Zagreb in je našla pri možu drugo ženo. Mož je takoj naznaniha policiji in sodišču. Čuklič je bil obsojen na tri meseca ječe in pogojno na 1 leto ječe.

Koncertni večer bitoljske ženske obrtne šole

Gojenke ženske obrtne šole iz Bitolja in njih spremljevalki so stanovale v »Mladikis« in bile gost ljubljanskega mesta. Voditeljica, kakor tudi več spremljevalk, je bila včeraj pri dvorni dame gospoj Tavčarjevi na obedu in pri veliki županu na čajanki. Čez dan si ji družba ogledala vse mestne zanimivosti, zvečer pa so priredili koncert, ki je bil kljub ne posebnu primerenu času, ko je že mnogo ljudi — posebno dijastro — odšlo na poletni oddih, prav dobro obiskan.

Koncertni večer ravno to ni bil, ali vendar prav ljubezni prireditev bitoljskih deklek, gojenek obrtne šole, ki so nekoliko pele, recitarile in plesale. Strogo umeštansko soditi to prireditev ne smemo, saj njenja namera je bila le pokazati, da se ženske dečki v Bitolju vzugajo istotako intenzivno v vseh smereh za lepoto kot pri nas na skrajnem državnem zapadu. Mnogi izmed našega občinstva taga do včeraj morata niso prav trdno verjeli. Mlade dekleke so prav srčano zapele najprej državno himno, nato pa tri šopek makedonskih pesmi. Žal je, da so te zelo animirane in ritmično ter melodično bogate narodne pesmi bile preveč »evropski« harmonizirane, jaz mislim, da naša južna, napol orientalska narodna pesem nikakor ne prenesi pripravnih glavnih trojezrovkov 1., 4. in 5. stopnje, ker izgubi s tem svoj nacionalni karakter. Isto velja tudi za makedonske plesne, ki smo jih včeraj slišali v obliki potpurija. Melodija je pač ostala, a vse druge je preveč zapadno prirejeno. Zelo lepa je bila recitacija »Kosovske devojke«. Prvi nacionalni del je bil dosti zanimivejši, kot drugi, v katerem smo videli nekoliko zimastično - ritmičnih scen in Matjevec-Holečkove igre »Na lavidah Marsa«, ter dve ritmični sliki »Nokturno« in »Kajmakčalan«. Imena avtorjev kažejo, da češki glasbeniki tudi v Bitolju intenzivno orjejo glasbeno ledino. Vsa prireditev je bila nekoliko predloga, toda je prav lepo uspela. Občinstvo je bilo dokaj navdušeno oni ni bilo skop z aplavzom. Včeraj smo znova videli, da ima mladina iz naših vzhodnih delov države široke možnosti, da potuje in se tako seznanja s svojo domovino. Ničesar ne občinstva taga do včeraj morata niso prav trdno verjeli. Mlade dekleke so prav srčano zapele najprej državno himno, nato pa tri šopek makedonskih pesmi. Žal je, da so te zelo animirane in ritmično ter melodično bogate narodne pesmi bile preveč »evropski« harmonizirane, jaz mislim, da naša južna, napol orientalska narodna pesem nikakor ne prenesi pripravnih glavnih trojezrovkov 1., 4. in 5. stopnje, ker izgubi s tem svoj nacionalni karakter. Isto velja tudi za makedonske plesne, ki smo jih včeraj slišali v obliki potpurija. Melodija je pač ostala, a vse druge je preveč zapadno prirejeno. Zelo lepa je bila recitacija »Kosovske devojke«. Prvi nacionalni del je bil dosti zanimivejši, kot drugi, v katerem smo videli nekoliko zimastično - ritmičnih scen in Matjevec-Holečkove igre »Na lavidah Marsa«, ter dve ritmični sliki »Nokturno« in »Kajmakčalan«. Imena avtorjev kažejo, da češki glasbeniki tudi v Bitolju intenzivno orjejo glasbeno ledino. Vsa prireditev je bila nekoliko predloga, toda je prav lepo uspela. Občinstvo je bilo dokaj navdušeno oni ni bilo skop z aplavzom. Včeraj smo znova videli, da ima mladina iz naših vzhodnih delov države široke možnosti, da potuje in se tako seznanja s svojo domovino. Ničesar ne občinstva taga do včeraj morata niso prav trdno verjeli. Mlade dekleke so prav srčano zapele najprej državno himno, nato pa tri šopek makedonskih pesmi. Žal je, da so te zelo animirane in ritmično ter melodično bogate narodne pesmi bile preveč »evropski« harmonizirane, jaz mislim, da naša južna, napol orientalska narodna pesem nikakor ne prenesi pripravnih glavnih trojezrovkov 1., 4. in 5. stopnje, ker izgubi s tem svoj nacionalni karakter. Isto velja tudi za makedonske plesne, ki smo jih včeraj slišali v obliki potpurija. Melodija je pač ostala, a vse druge je preveč zapadno prirejeno. Zelo lepa je bila recitacija »Kosovske devojke«. Prvi nacionalni del je bil dosti zanimivejši, kot drugi, v katerem smo videli nekoliko zimastično - ritmičnih scen in Matjevec-Holečkove igre »Na lavidah Marsa«, ter dve ritmični sliki »Nokturno« in »Kajmakčalan«. Imena avtorjev kažejo, da češki glasbeniki tudi v Bitolju intenzivno orjejo glasbeno ledino. Vsa prireditev je bila nekoliko predloga, toda je prav lepo uspela. Občinstvo je bilo dokaj navdušeno oni ni bilo skop z aplavzom. Včeraj smo znova videli, da ima mladina iz naših vzhodnih delov države široke možnosti, da potuje in se tako seznanja s svojo domovino. Ničesar ne občinstva taga do včeraj morata niso prav trdno verjeli. Mlade dekleke so prav srčano zapele najprej državno himno, nato pa tri šopek makedonskih pesmi. Žal je, da so te zelo animirane in ritmično ter melodično bogate narodne pesmi bile preveč »evropski« harmonizirane, jaz mislim, da naša južna, napol orientalska narodna pesem nikakor ne prenesi pripravnih glavnih trojezrovkov 1., 4. in 5. stopnje, ker izgubi s tem svoj nacionalni karakter. Isto velja tudi za makedonske plesne, ki smo jih včeraj slišali v obliki potpurija. Melodija je pač ostala, a vse druge je preveč zapadno prirejeno. Zelo lepa je bila recitacija »Kosovske devojke«. Prvi nacionalni del je bil dosti zanimivejši, kot drugi, v katerem smo videli nekoliko zimastično - ritmičnih scen in Matjevec-Holečkove igre »Na lavidah Marsa«, ter dve ritmični sliki »Nokturno« in »Kajmakčalan«. Imena avtorjev kažejo, da češki glasbeniki tudi v Bitolju intenzivno orjejo glasbeno ledino. Vsa prireditev je bila nekoliko predloga, toda je prav lepo uspela. Občinstvo je bilo dokaj navdušeno oni ni bilo skop z aplavzom. Včeraj smo znova videli, da ima mladina iz naših vzhodnih delov države široke možnosti, da potuje in se tako seznanja s svojo domovino. Ničesar ne občinstva taga do včeraj morata niso prav trdno verjeli. Mlade dekleke so prav srčano zapele najprej državno himno, nato pa tri šopek makedonskih pesmi. Žal je, da so te zelo animirane in ritmično ter melodično bogate narodne pesmi bile preveč »evropski« harmonizirane, jaz mislim, da naša južna, napol orientalska narodna pesem nikakor ne prenesi pripravnih glavnih trojezrovkov 1., 4. in 5. stopnje, ker izgubi s tem svoj nacionalni karakter. Isto velja tudi za makedonske plesne, ki smo jih včeraj slišali v obliki potpurija. Melodija je pač ostala, a vse druge je preveč zapadno prirejeno. Zelo lepa je bila recitacija »Kosovske devojke«. Prvi nacionalni del je bil dosti zanimivejši, kot drugi, v katerem smo videli nekoliko zimastično - ritmičnih scen in Matjevec-Holečkove igre »Na lavidah Marsa«, ter dve ritmični sliki »Nokturno« in »Kajmakčalan«. Imena avtorjev kažejo, da češki glasbeniki tudi v Bitolju intenzivno orjejo glasbeno ledino. Vsa prireditev je bila nekoliko predloga, toda je prav lepo uspela. Občinstvo je bilo dokaj navdušeno oni ni bilo skop z aplavzom. Včeraj smo znova videli, da ima mladina iz naših vzhodnih delov države široke možnosti, da potuje in se tako seznanja s svojo domovino. Ničesar ne občinstva taga do včeraj morata niso prav trdno verjeli. Mlade dekleke so prav srčano zapele najprej državno himno, nato pa tri šopek makedonskih pesmi. Žal je, da so te zelo animirane in ritmično ter melodično bogate narodne pesmi bile preveč »evropski« harmonizirane, jaz mislim, da naša južna, napol orientalska narodna pesem nikakor ne prenesi pripravnih glavnih trojezrovkov 1., 4. in 5. stopnje, ker izgubi s tem svoj nacionalni karakter. Isto velja tudi za makedonske plesne, ki smo jih včeraj

Dnevne vesti.

Vse cenjene naročnike, ki še niso obnovili naročino, vladno prosimo, da to čimpreje store, ker sicer se bode vsem zamudnikom pošiljanje lista v tork, dne 19. t. m. ustavilo. — Uprava «Slovenskega Naroda».

Ameriški Čehoslovaki v Jugoslaviji Med svetovno vojno, ko je preživelj srbški narod pod težo avstro-nemške invazije najhujše čase, so mu poslali ameriški Čehoslovaki v znak bratske ljubezni sanitarni oddelki pod vodstvom najboljših zdravnikov, poleg tega so pa nabrali mnogo denarja za srbski Rdeči križ. Prva zdravniška misija pod vodstvom sokolskega pravaka dr. Rudija Jiričkega iz Chicago je izgubila mnogo članov, ki jih je ugrabilna epidemija pegastega tifusa. 17. februarja 1915 je podlegel v Skopiju zavratni bolezni kot žrtev svojega poklica mladi češko-ameriški zdravnik dr. Jan Kara iz Chicago. Ameriški Čehoslovaki, ki so prišli v velikem številu v domovino, da proslave desetletnico osvobojenja, prirede skupni izlet v Jugoslavijo, da utrdijo prijateljske stike z Jugosloveni in se poklonijo manonim, ki so pokopani v jugoslovenskih zemljah, zlasti v Makedoniji. Ameriški Čehoslovaki odpotujejo iz Prage jutri in se ustavijo v Brnu, na Dunaju in v Beogradu. Iz Beograda odpotujejo v Skopje, kjer se udeležejo sokolskega zleta. Iz Skopja se vrnejo preko Dubrovnika, Sarajeva in Zagreba v Prago.

Jugoslovenski večer v Pragi. Predsednik češkoslovaške parlamentarne delegacije na tretji jugoslovensko-češkoslovaški medparlamentarni konferenci v Beogradu in Dubrovniku posl. dr. Uhliš je priredil v tork v Pragi na čast našega poslanka Branka Lazarevića prijateljski večer, katerega se je udeležil generalni konzul Cvjetički, uradništvo našega poslaništva in konzulata ter večina članov češkoslovenske parlamentarne delegacije. Posl. dr. Uhliš je v svojem govoru omenjal prisoten sprejem češkoslovaških poslancev in senatorjev v Jugoslaviji in se zahvalil Narodni skupščini, vladni in kralju Aleksandru za izraze hrabre ljubezni. Poslanec Lazarević je naglašal velik pomen demokratičnega sodelovanja slovanskih parlamentov in narodov in nazdravil predsedniku Masaryku.

Iz državne službe. Na lastno prošnjo je odpuščen iz državne službe politično-upravni uradnik pri sreskem poglavarstvu v Ptuju Mihael Zavadail.

Iz sodne službe. Imenovana sta: kanclist pri deželnem sodišču v Ljubljani Josip Rajner za pisarničkega predstojnika pri dež. sodišču v Ljubljani, pisarnički predstojnik pri okrožnem sodišču v Celju Anton Zorko pa za viš. pisarničkega predstojnika pri istem sodišču.

Jugoslovenska delegacija na razstavi sodobne kulture v Brnu. Kakor smo že poročali, je bila naša delegacija na kongresu češkoslovaško-jugoslovenskih lig v Plazu povabljena tudi na veliko razstavo sodobne kulture v Brnu. Včeraj opoldne sta prispevala v Brno minister n. r. Trifunović in general Jovanović. Na kolodvorju so ju pozdravili župan mesta Tomeš, podžupan Maša, predsednik razstavnega odbora Dresler, zastopnik češkoslovaško-jugoslovenske lige v Brnu dr. Rostohar in zastopnik akademškega društva »Jugoslavia« prof. Svetličić. Ostali člani jugoslovenske delegacije so prispevali v Brno včeraj zvezdaj z brzovlakom.

Nov geometer. Na beogradski univerzi je diplomiral za geometra vpokliceni uradnik g. Leopold Mandelj. Cestitamo!

Brezposelnost v Beogradu. Koncem januarja je bilo v Beogradu 7327 moških in 774 žensk brez posla, koncem februarja 8055 moških in 913 žensk, koncem marca 6499 moških in 1083 žensk, koncem aprila 8126 moških in 997 žensk, koncem maja pa 5864 moških in 956 žensk.

Iz diplomske službe. Tajnik našega poslaništva v Washingtonu Branko Aceović je imenovan za tajnik v zunanjem ministru. Dosedanji tajnik zunanjega ministra V. Marinović je imenovan za tajnika našega poslaništva v Buenos Aires.

Kirurško - gineloški zavod v Skoplju. Ministrstvo javnih del je odobrilo 3.809.228 Din za gradnjo kirurško-gineloškega zavoda v Skoplju. Zavod začno graditi še letos.

Zanimanje Dancev za naše Primorje. Naš konzul v Kopenhagnu je prispeval na Sušak, od koder odpotuje v Zagreb in v Beograd, pozneje pa v Dalmacijo. Konzul naščeva spisati brošuro o lepotah našega Primorja, da vzbudi zanj zanimanje danske javnosti.

Iz Tržiča; Deška in dekliška meščanska šola priredi v nedeljo, dne 17. tm. v šolski televadnicici in v dveh razredih razstavo vseh šolskih izdelkov. Razstavljeni bodo vsi predmeti, ki jih pošle šole na mariborsko razstavo vseh slovenskih meščanskih šol. Zato še posebno opozarjam, da se posebno v merodajne činitelje, da si razstavo ogledajo. Tekoče šolsko letno zaključki meščanska šola s proslavo Vidovega dne v četrtek 28. junija. Vpisovanje za prihodnje šolsko leto se vrši na praznik sv. Petra in Pavla, dne 29. junija in v soboto, dne 30. junija, vsakokrat od 8.-12. v ravnateljevem pisarni. V jeseni se smejo vpisati le tisti, ki imajo ponavljalne izpiske, eventuelni zamudniki pa bodo morali delati posebno prošnjo na velikega župana, da jim dovoli vpis, kar je že zopet združeno s stroški. V prvi razred se sprejemajo učenci, ki so z dobrim uspehom dovršili šteto šolsko leto ali peto. S seboj naj prineso zadnji šolski izkaz, krstni list, domovnico in potrdilo o cepljenih ko-

zah. Z njimi naj pridejo starši ali njih namestniki. Za učence iz drugih krajev je na razpolago šolarska kuhinja, kjer dobivajo prav dobro in ceneno hrano. Za dečke je priporočljiv internat pod vodstvom šolskih sester, za dečke pa je dovolj stanovanj na razpolago. Po prizadevanju šole napravi ga. Malijeva celo za dečke internat v manjšem obsegu. — Ravnateljstvo.

Dražba lova. V pondeljek, dne 2. julija 1928 ob 10. uri se bo pri sreskem poglavariju v Kamniku, soba štev. 6 vršila dražba občinskega lova Kamnik, ki je bila razpisana že s tujr. razglasom z dne 25. aprila t. l. št. 6666, a je bila preložena. — **Sestanek društva državnih pisarniških uradnikov.** V nedeljo 17. tm. ob 10. uri dopoldne se vrši v Mariboru, v Narodnem domu, širši članski sestanek društva državnih pisarniških uradnikov. Poroča oboj.

Uboj. V pondeljek smo poročali o brutalnem napadu, ki je bil izvršen pretekli potek na ruderjan Urankarja iz Zagorja. Ko se je Urankar skupno s svojim bratom vracal z dela domov v tri ure oddaljeno vas Podmilij, ga je napadlo več fantov in bližnji župnišča v Št. Ožbutu. Fant so na brata metnali kamene in ko sta pred njimi bežala v hoto, so tekli za njima in dohiteli Franceta, katerega so s koli potolki na tla. France je dobil štiri udarce s kolom po glavi in mu je počela lobanja, dočim je dobil brat Nace nevaren udarac po roki. Težko ranjenega Urankarja so v soboto prepeljali v bolničko, kjer pa je v sredo podlegel poškodbam. Napadalce je izdal brat Nace orožnikom. Kolovodja cele družbe je bil Janez Prvinsk, sin cerkevnega ključarja, katerega so orožniki areritali, o čemur smo že poročali. Baje gre za politični uboj, ker je bil Urankar naprednega mišljenja in kot naročnik »Jučrat in Domovine« klerikalcem v tamoznici oklici trn v peti. Pogreb nesrečnega fantata, ki je bil miren in pošten, bo danes poldne in ljubljanske bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

Pogrešan moški. Dne 29. maja je odšel 28letni delavec Josip Ahčin, rojen v Sv. Duhu in stanjuč v Stražišču pri Kranju okoli 23 precej vinjen od doma. Poprej se je poslovil od sostanovalcev in od hišnega gospodarja, rekel je, da ga ne bodo videli nikoli več in da gre v Savo. Nato je odšel v smer proti Kranju. Od tega due ga ni videl ničesar več, pač pa je prejela njegova zaročenka Jerica L., delavka v Tržiču, od njega dva dni kasneje poslovilno pismo. Ahčin ji je pisal, da se mu je življenje zagrenilo in da noči več živeti. Pogrešani Ahčin je srednje velike, suhe postave, ovalnega, skoraj prosojnega lica, črnih las, v zgornji čeljusti mu manjka en zob. Obleten je bil v sivo obleko, na sebi je imel srajco brez ovratnika, na nogah črne čevlje.

Vlom v Rodvincih. Dne 11. junija je bilo vlomljeno pri posetniku Martini Grubarju v Rodvincih. Tat je odnesel razno oblike in perilo v vrednosti 2027 Din, pri volumni ga je pa Grubar zasačil in ga pregral. Klub temu se je lopovu beg z vso pokradeno robo posrečil.

Vreme. Za včeraj je barometer kazal, da se utegne vreme poslabšati, danes zjutraj je pa še bolj padel. Včeraj zjutraj je kazal še 765, danes pa že 760 mm. Obeta se torej izpremljivo, deloma morda tudi devetno vreme. Ob nedeljah je vreme sploh rado slabo in najbrž bo tudi to nedeljo izletnikom in turistom pokvarilo veselje. Včeraj je bilo lepo v vsej državi. Zanimivo je, da je temperatura znatno padla, a klijub temu vreme ni stanovitno. Naišlo je, da se imeli včeraj v Splitu in sicer 29 stopinj. V Dubrovniku in Skoplju je bilo 28, v Sarajevu, Beogradu in Zagrebu 24, v Mariboru 23, v Ljubljani 23, v Ljubljani 22.8. Danes zjutraj je znašala temperatura v Ljubljani 18 stopinj.

Iz Ljubljane

Iz Kopališča na Ljubljani. Kopališče na Ljubljaničici popravljajo in bo najbrž v nedeljo že odprto. Dno malega bazena so že spravili v vodo, sedaj je treba še kopališče očediti, kajti bilo je precej zanemarjeno in poraščeno s travo. Popraviti bo treba na mnogih krajih ves bazen. Deske so segnile in deloma razpadle. Zdi se, da bo kopališče vzdržalo kvečjemu še eno leto ali pa ga bo treba enkrat za vselej temeljito popraviti odnosno renoveriti. Letošnje reparatione bodo veljale mestno občino okoli 30.000 Din zato je umljivo, da se celo stvar ne more amortizirati.

Iz Stalne higijenske razstave v Ljubljani. Je privabila v času veleselja mnogo posetnikov, ki so si ogledali z zanimanjem posamezne oddelke. Uprava razstave vabi posebno Ljubljancane, da posetijo to ponovo razstavo, ki bo v poletju odprtva vsak dan od 8-12 in od 15-18.

Iz dr. osrednjem zavodu za ženski domači obrt v Ljubljani. Turiški trg 4-1. se vrši vpisovanje gojenj v hospitank in od 26. junija 1928, vselej od 8.-12. ure dopoldne in od 14.-17. ure popoldne. Na zavodu se poučujejo sledeče tehnike: klekljane čipke, sviane čipke, belo in pisano vezanje, toledo, file, biserna dela in konfekcioranje. Redne gojenke se sprejemajo po dopolnjenem 14. letu. Podrobne informacije na zavodu.

Iz Odkritje Gabronovega spomenika. Korosi rodoljubi odkrijejo jutri ob 4. pojedlni pri Sv. Križu nagrobnik spomenik velikemu borcev in mučeniku župniku g. Antonu Gabronu. Vsi korosi rodoljubi, kateri tudi pokojniki prijatelji in znanci, se vladno vabijo, da se udeleže odkritja.

Iz Krasne dunajske otroške oblikec od 34 Din dalje le pri Kristofič-Bučar, Stari trg, Ljubljana.

Ureditev Nobilove ekspedicije je torek zelo težavna. Najlažje bi prihiteli

— II. drž. dežka meščanska šola v Ljubljani priredi v soboto 16. in v nedeljo 17. junija v šolskem poslopju razstavo, pismenih izdelkov in deških ročnih del. Ravnateljstvo vabi starše in vse, ki se zanima za meščansko šolo k posebu izložbi. Razstava je odprtva oba dneva od 9. do 12. in 15. do 18. ure.

— IJ. Vse one, katerim je poslala Zveza obrtnikov zadrg po 5 sreček efektne loterije, pa še niso nakazali po poštni položnici 15. Din prošimo, da znesek takoj pošljete, ker se bo vršilo žrebanje že 28. tm. — Zvezda obrtnih zadrug v Ljubljani.

— IJ. Sočani! Slike izleta, ki so zelo lepo upoštele so vsakemu članu na razpolago, ter se jih dobi proti plačilu Din 6 pri tvrdki Josip Ivančič, Dunajska cesta.

— II. Društvo »Soča« v Ljubljani naznana s svojim članom, da se nameravani izlet v Maribor za 8. julija t. l. v smislu sklepa odborove seje z dne 13. junija 1928 prenese za prvo polovico septembra t. l. Natancen dan bomo pravočasno naznani.

— II. Gledališka uprava opozarja vse posestnike, da je od danes naprej začetek gledaliških predstav točno ob 20. uri zvečer.

— Prostovoljno gasilno društvo v Mengšu priredi v nedeljo dne 17. junija ob 16.30 in 21. izvrstni film, posnet po Moliérov komediji »Tartuffe« v velikimi filmskih umetnikih Enril Jannings, Lil Dagover in Werner Kraussem v glavnih vlogah. Opazljamo občinstvo, da je start film sam danes na dnevnem redu, se posvetuje občni zbor samo, če so nujni, o čemer odloča občni zbor z dve tretjinsko večino.

— Ljudski kino (Matica) predvaja sam danes ob 16.30 in 21. izvrstni film, posnet po Moliérov komediji »Tartuffe« v velikimi filmskih umetnikih Enril Jannings, Lil Dagover in Werner Kraussem v glavnih vlogah. Opazljamo občinstvo, da je start film sam danes na dnevnem redu, se posvetuje občni zbor samo, če so nujni, o čemer odloča občni zbor z dve tretjinsko večino.

— Ljudski ekspedicija v objemu večnega ledu

Možnost rešitve vedno manjša. — Nesrečno ekspedicijo lahko rešijo samo lomilci ledu ali veliki zrakoplovi. — Celo Norvežani so že obupali.

Kapitan Peary, ki je prvi dosegel severni tečaj, je izjavil, da je polarna ekspedicija mnogo bolj komplikirana nego šah. Raziskovalce ne vede, od koder preti smrtna nevarnost. Če velja to za raziskovalce, ki se napotijo v polarne kraje s sanmi, velja tembolj za one, ki skušajo dosegči severni tečaj z aeroplano ali zrakoplovom. Pretirana samozavest po srečnem poletu zrakoplova »Norge« je privreda generala Nobila na misel poleteti drugič z zrakoplovom na severni tečaj. V kolikor je bila Nobilova ekspedicija sportnega značaja, je še razumljiva, toda tudi to je šlo Nobilu za znanstvene cilje, so bili uspehi že vnaprej dvomljivi. To menjenje so izražali vsi polarni raziskovalci. Ko je »Italia« blodila nad Evropo, so vsi strokovnjaki dvomili o njenem poletu na severni tečaj, a nemški inženjerji so celo izjavili, da je katastrofa neizogibna. Nobile je dosegel samo en cilj in sicer ta, da je opozoril ves svet na spremnost v pogrom italijanskih letalcev. Seveda se je pa kmalu izkazalo, da je ta spremnost zelo dvomljiva. Že tri tedne se zanima ves svet za usodo »Italie«, ki je slednjic sporočila, kje se je ponesrečila. Zdaj se zanima ves kulturni svet za rešilne ekspedicije, od katerih je odvisna usoda Nobila in njegovih spremjevalcev.

Nobilova ekspedicija je pomačila.

Nobilova ekspedicija je razdeljena v tri skupine. Zvezda občinstva je vse pomembnejša, saj ima samo skupino, v kateri je tudi Nobile. Parnik »Braganza« je občinstvo v ledu v Moselbaju, parnik »Hobby« pa v morski ožini Hinlop. S parnikom »Hobby« je startal kapitan Holm, ki je krožil nad polarimi kraji, pa ni mogel najti ponesrečene ekspedicije. Tudi skupina lovcev, ki je odšla proti severu peš, ni našla Nobilove ekspedicije. Nobila in njegove spremjevalce je zaneslo najbrž proti jugovzhodu med Spitzberge in zemljo Franca Jožefa.

Karakteristična je pomočna akcija. Italijanska vlada jo je prvotno odklonila, pozneje, ko je spoznala, da stvari tako enostavna, se je pa spriznjala v polarne kraje s sanmi, velja tembolj za one, ki skušajo dosegči severni tečaj z aeroplano ali zrakoplovom. Pretirana samozavest poleteti drugič z zrakoplovom na severni tečaj. Tudi skupina lovcev, ki je postalo jasno, da je Nobilova ekspedicija zelo kritična. Ledno upanja, da bi mogla Nobilova ekspedicija brez tuje pomoči dosegči kopno. Norveški strokovnjaki se strinjajo v tem, da je Norveška v danih razmerah storila vse, kar je bilo mogoče. Naglašajo pa, da bi bilo treba poslati velika letala in lomilce ledu čimprej in da je nastala v tem pogledu zamuda, ki lahko postane usodna. Po zadnjih poročilih iz Kingsbayja je razvidno, da ni o sedmih članih posadke »Italie«, ki jih je nesel veter na ledeni gori, ki ostanki zrakoplova proti vzhodu, nobenih zanesljivih vesti. Letalo tipa

Edgar Wallace:

TRIJE PRAVIČNIKI

ROMAN.

Manfred je vzel hotelski račun, ki je imel na zadnji strani vrsto števil, in je pokazal na število, ki je bilo debelo podčrtnano.

«10/7,» je rekel. «To velja za naš kipec in razlagajo je kaj pripusta. Barber-ton je zasledil zakladnico s takimi lešiki. Najlažjega je vzel s seboj. Pogleite te številke! Like je stetil in je za enega od njih dobil 21 funtov. Več tehtnica najbrže ni beležila. Kar je bilo več, je mogel le ceniti — in odtod opazke, „priblizno 24,“ približno 22.»

Meadows je odprl oči in usta.

«Po tem takem ga niso imeli namena oropati,» je povzel po kratkem premisleku. «Kovčeg je bil nedotaknjen. Podplatov mu torej niso žgali zato, da bi mu iztrgali skrivnost zakladnice in mala; najbrže zanj niti niso vedeli... Ne bilo bi jimi težko oropati ga; če so pa vedeli za ta zlati kipek, mu najbrže niso pripisovali posebne cene.»

Ozrl se je po sobi. Na zidcu kamina je ležal kos rjavega papirja.

Meadows ga je pobral, si ga ogledal z vseh strani in ker ni videl na njem nicensar pisanega ga je položil nazaj, kjer ga je bil vzel. Za njim ga je vzel v roke Manfred, ki ga je zamišljen vrtil med prsti.

«Važno je,» je rekel Meadows in se poslednjič razgledal po sobi, «važno je, da najdemo Mis Leicestrovo.»

Manfred je prikljal.

«To je e na naših nalog!» je odgovoril počasi. «Druga naša naloga pa je seveda, da poščemo Johnnyja.»

«Johnnyja?» se je zavzel Meadows in je nezaupno pogledal Manfeda. «Kdo je Johnny?»

«Johnny?» George Manfred se je ločavo nasmehnil. «Johnny — to je ena tistih mojih tajnosti, ki sem vas zanjo prosil dovoljenja, da jo smem obdržati zase.»

6.

Chester-Square.

Ko je Mirabela Leicestrova prišla v Chester-Square, so bili njeni občutki čudna mešanja začudenja, radovednosti in zadrege. Ta zadrega je bila uspeh izlivov njenih spremievalke, ki je kar nenadoma v docelju neopravičeno prevezla vlogo njenih najintimnejših prijateljev in stare znanke.

Mirabela je imela deklico za gledališko igralko, torej za članico poklica, v katerem je pojav nenadnega strastnega prijateljstva nekaj povsem vsakdanega.

Zdelen se ji je čudno, da tetu Alma ni prišla v mesto, še bolj čudno se ji je pa zdelo, da je bila Alma znana z Newtovimi. Res, bila je že v letih in je imela svoje posebnosti in skrivnosti. Toda to ni bil še nikak razlog, da bi bila Mirabela zamolčala poznanstvo z rodbino, s katero je bila toliko intimna, da je zanimala njenemu varstvu svojo nečakino za dobo njeneh bivanja v mestu.

Mirabela je imela dovolj časa za razmišljjanje: zakaj Hana Newtonova je

čebljala brez prestanka. Kadar ji je stava vprašanje, ni nikdar čakala odgovora, ker je bilo vprašanje zadovoljivo odgovorjeno navadno že prej, ko je bilo izrečeno.

Chester-Square, ta čestitljivi del Belgravije, je imponzantna četrta mesta. Velika hiša, katero je deklico vedel lakaj, bi morala ugajati tudi manj dovezetnih ljudem kakor je bila Mirabela Leicestrova. Prišla je v velik salon, ki je segal od pročelja hiše do dvoriščne fronte; hiša sama pa se niti tam ni končavala, nego se je še dokaj daleč razprostiral podolgovat hladen cvetličenjak, poln lepih cvetov.

«Monty se še ni vrnil,» je drdrala Johana. «Draga moja, baš sedaj je strašno zaposlen... z državnimi papirji in delnicami... in sličnimi rečmi.»

Pripremovala je tako, kakor da bi bili «papirji in delnice in slična roba» bog zna kaka čudesa, ki so se pojavila še predvčerajšnjim zgolj zato, da zaposle mistra Montya.

«Gotovo je zopet hausse, ne?» je smehljaje vprašala Mirabela.

Ta izraz je bil Johani očividno nekoliko tuj.

«Da—aa, mislim, da je. Vi gotovo ne veste, draga moja, kaj znači efektna horza? Vsačko, kdor ima ž no posla, je bogat da se ne da povedati. Denarij, ki se tam zasluzijo, so uprav bajni. In dekleta imajo ž njimi, če so pametna, lahko strašno lepo življenje. Gledališče... izleti... oblike... biseri... Veste. Montyu bi se ne zdelo nič posebnega, podariti kaki deklici biserno ovratnico, če bi mu bilo dekli všeč.»

Johana se je kretala na zelo nezanesljivih tleh. Navodila, ki jih je bila dobila, so bila zelo enostavna in dolgočasna: «Vzmet jo v Chester, skušaj si pridobiti njeni zaupanje in ne daj ji vedeni, da poznam Oberzohna!»

Kakšen namen je tičal za tem, da so Mirabelo Leicestrova spravili v Chester-Square, in kateri smoter je Monty zasedeloval s svojim ravnanjem. Hana ni vedela. Igrala je to vlogo le zaradi lastne varnosti: pripravljala si je tla z govorjenjem o lepem življenju in velikanskih bogastvih, če bi kaj takega zahteval od nje. Zakaj kakor mnoge njeni prijateljice, je tudi ona občutila svet strah pred Montyjevim neodobravanjem, ki se je navadno javljalo na zelo neprijeten način.

Mirabela se je na tistem smerjala.

«Nisem vedela, da so borzini meštarji tako bogati,» je suho pripomnila, «in lahko vas zagotavljam, da jih je mnogo, ki niso.»

Budalost o biserih, ki bi jih Monty daroval deklici, ki bi se mu znala priskupiti, je taktno preslišala. Bila si je že na jasnen, v kateri kategoriji naj postavi Johano: dognala je, koliko je vredna njenega vzgoja, presodila je po prilikli, kako daleč sega njena inteligenca, in se je čudila, da je mogel človek take pozicije, kakor jo je zavzemal njej sicer še nepoznani Mr. Monty. svoji sestri dovoliti, da hodi po svetu brez blagodati kolikor toliko dobre vzgoje.

Pristopajte
k Vodnikovi družbi!
Rok za prijavo do 30. junija.